

havnen der, hvor den nu ligger, og fordi det vil aabne Udsigt til en fremtidig Kollision mellem den nu anlagte Fiskerihavn og en yderligere Udvidelse af Trafikhavnen. Skal den Trafikhavn, man nu vil have anlagt mod Vest, atter en Gang i Fremtiden forlænges yderligere mod Vest, vil den let komme til at støde imod Fiskerihavnen, hvis man ikke lægger denne saa urimelig langt ud nu, at det allerede af den Grund vil være upraktisk, fordi Forbindelsen mellem Fiskerihavnen, Byens Banegaard osv. da bliver endnu besværligere end ellers. Det er ikke noget nyt; jeg har fremhævet det i Fjor, men det er altsaa min anden Hovedgrund til at finde det urigtigt at udvide Trafikhavnen mod Vest, især naar der ikke kan indvendes andet eller mere mod Udvidelsen mod Øst, end Tilfældet har været i Dag — for det forekommer mig rigtignok, at det er meget svagt, hvad man i saa Henseende har anført, navnlig i Forhold til den Styrke, hvormed det er blevet fremsat, og Antallet af de Røster, der have hævet sig derimod. Hvad er det nemlig, man anfører imod Østprojektet? Der er nævnt, jeg ved ikke, om det var fra andre Sider, i alt Fald af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), at Indsejlings- eller Besejlingsforholdene skulde være vanskeligere ved Øst- end ved Vesthavnen. Men det er jo ikke rigtigt, thi man faar Indsejlingen paa samme Sted efter mit Projekt som efter Vestprojektet. Det ligger maaske i, at det ærede Medlem ikke er kendt med Vestprojektet. Men det er Tilfældet. Jeg overhørte ikke en Ytring af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) om, at det var ikke nok, at Indsejlingen var paa samme Sted, naar man ikke kom ind paa samme Maade, eller hvorledes det var, det ærede Medlem udtalte sig. Der ligger maaske deri noget, der ikke er mig klart i Øjeblikket. Jeg har ment, at naar Indsejlingsporten er paa det samme Sted, maa det være lige godt for de paagældende, enten de saa bagefter skulde mod Øst eller Vest. Naar det ærede Medlem for Hillerød ankedede over, at man ikke havde for sig Udtalelser fra Skibsførerne om, hvad de helst ville have, saa er det ikke rigtigt. Saadanne Udtalelser fik vi i Fjor, de forelaa baade skriftlig i Erklæringer, som jeg fremlagde for det høje Ting, og indhentedes mundtlig under Udvalgets Besøg derovre; og de gik, jeg tror at turde sige det, uden at møde Modsigelse fra nogen, der var med den Gang, i det væsentlige ud paa, at det kunde blive godt baade mod Øst og Vest; det kom blot

an paa, hvorledes det blev indrettet. Jeg tror, at det efter mit Projekt er indrettet saa godt, at Skibsførerne ville være vel tilfredse dermed. Det er i det væsentligste Bredden af Indsejlingen og Svajeplassen, naar de ere komne ind, de lægge Vægt paa, og i saa Henseende fyldestgøres deres Krav sikkert fuldt ud ved mit Projekt. Dertil kommer jo, at nu er den østlige Trafikhavn, som vi have, bleven besejlet i en Menneskealder, uden at der, mig bekendt, er sket nogen Ulykke ved denne Besejling. Det er den Erfaring, vi have at gaa efter. Den synes mig at tale for, at man ikke saa let skal forlade det Sted for Indsejlingen, som vi have, men kun søge at bøde paa de Mangler, hvorover der klages, og de ere afbødede ved det af mig forelagte Projekt. Maa jeg her føje til som en Fordeel, det kan jeg dog vel sige, ved mit Projekt i Forhold til Vestprojektet, at det bevarer den Indsejlingsmole, som man nu har, medens man efter Vestprojektet bliver nødt til at demolere den for at komme ind i Vesthavnen. Altsaa, fra Besejlingsforholdene tror jeg ikke, der kan hentes nogen som helst Indvending mod Østprojektet. Tværtimod! Den Tale, vi hørte i Fjor og maaske ogsaa antydningvis i Aar, om, at man ved at gaa mod Vest kom nærmere ud til det aabne Hav eller rum Sø, har altsaa i Aar intet paa sig for Trafikhavnens Vedkommende, idet Indsejlingen i begge Retninger er paa samme Sted.

Hvad har man saa mere anført mod Østprojektet? Man har med megen Styrke i Dag angrebet den saakaldte Øhavn, som det saavel efter mit Projekt II som efter Projekt I er stillet i Udsigt, at man i Fremtiden kan komme til at anlægge. Det er altsaa ikke, mine Herrer, noget Angreb paa mit Forslag, som det foreligger; det er kun et Angreb paa den fremtidige Eventualitet, man kommer til at staa overfor, naar man skal til at udvide. Og vil man endelig ikke have det, man kalder Øhavnen, kan man jo til den Tid udvide paa samme Maade, som jeg foreslog i Fjor og „blive ved ind ad Ribe til“ — saa forstaar man, hvad jeg mener. Saa den Styrke, hvormed man har angrebet Øhavnen, synes jeg var mindre vel anvendt. Og for Resten forstaar jeg heller ikke, bortset derfra, hvorfor det skulde være saa urimelig en Tanke, naar man en Gang staaar overfor en Udvidelse, saa at benytte det Dyb, man har, og foretage Udvidelsen ved at lægge den ny Kaj parallel med den gamle. Det er jo i øvrigt akkurat den samme Tanke, som ligger til Grund for